

Από Κώστα Σημίτη

Το πρώτο και κύριο σφάλμα του Υπουργείου Παιδείας είναι ότι δεν αντελήφθηκε ποιά είναι τα κεντρικά προβλήματα της παιδείας σήμερα και το μέγεθος της κρίσης. Η εκπαίδευση σε μιά εποχή όπου παίζουν όλο και μεγαλύτερο ρόλο οι δυνατότητες ανάλυσης, κριτικής θεώρησης, ανάπτυξης πρωτοβουλιών πρέπει να έχει ως στόχο την ανάπτυξη της κριτικής γνώσης. Το σύστημα εκπαίδευσης, όταν πραγματοποιούνται ραγδαίες τεχνολογικές αλλαγές, εντάσσεται η κοινωνία μας όλο και περισσότερο στη διεθνή κοινωνία, και η ανταγωνιστικότητα έχει όλο και μεγαλύτερη σημασία για την απασχόληση και τις δυνατότητες εξέλιξης του ατόμου πρέπει να συνδεθεί με την παραγωγή. Κοντά σ' αυτά καθοριστική σημασία έχει η ποιότητα του εκπαιδευτικού προσωπικού και η υλικοτεχνική υποδομή. Η όποια μεταρρύθμιση στον εκπαιδευτικό χώρο πρέπει να έχει γι' αυτό προοπτική, όραμα. Να έχει τέτοια διάσταση ώστε να δώσει σε όλους που συμμετέχουν στην εκπαιδευτική κοινότητα το μήνυμα, ότι αρχίζει μιά πορεία πραγματικής αναβάθμισης, ότι θα εξασφαλισθεί παιδεία.

Ο Υπουργός, παγιδευμένος στη λογική της εποχής που βρισκόταν στην αντιπολίτευση, πίστεψε ότι το πρόβλημα λύνεται με μιά σειρά από διορθωτικά μέτρα που θα έφερναν πίσω την "καλή εποχή" της αυστηρότητας, της πειθαρχίας και θα καταργούσαν τις "διαλυτικές" ρυθμίσεις του ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό προχώρησε ευκαιριακά. Στις μέχρι σήμερα αποφάσεις του δεν μπορεί να διακρίνει κανείς σχέδιο, στόχους. Παράδειγμα μιά σειρά από ρυθμίσεις χωρίς συνοχή από το καλοκαίρι και μετά, όπως η κατάργηση των μεταλυκειακών κέντρων. Γι' αυτό προχώρησε επίσης ακολουθώντας το πνεύμα μιάς περασμένης εποχής. Παράδειγμα τα προεδρικά διατάγματα με το σύστημα βαθμολόγησης της διαγωγής. Ταυτόχρονα η πολιτική που παρουσίασε όλα τα χαρακτηριστικά της συντηρητικής πρακτικής των περασμένων δεκαετιών, την νομοματιστική της διοίκησης, τις παροχές προς τους οπαδούς της παράταξης, την αλαζονεία. Η διοίκηση της εκπαίδευσης άλλαξε με μοναδική

επιδίωξη να τοποθετηθούν "οπαδοί" της Νέας Δημοκρατίας. Τα αξιολογητικά κριτήρια για τα οποία τόσος λόγος γίνεται, ξεχάστηκαν σε λίγες μέρες. Το καλοκαίρι ιδρύθηκε πανεπιστήμιο οικιακής οικονομίας. Αυτό ήταν το μήνυμα του υπουργείου προς την πανεπιστημιακή κοινότητα για το τι θεωρεί επείγον το υπουργείο. Ο Υπουργός μιλάει για διάλογο, αλλά σε όλα τα κρίσιμα σημεία απέρριψε τις παρατηρήσεις που έγιναν. Ουσιαστικός διάλογος δεν έγινε. Οι επιλήψεις για διάλογο αποδείχτηκαν ως μία τακτική και τίποτε παραπάνω.

Μερικοί μήνες τέτοιας πολιτικής άρκεσαν να γιγαντώσουν στους μαθητές και τους φοιτητές την πεποίθηση, ότι οι προαναγγελθείσες "νέες ιδέες" είναι χωρίς προοπτική, ότι και οι νέοι σωτήρες δεν διαφέρουν από τους παληούς, ότι το σύστημα είναι αδιάφορο και εχθρικό προς αυτούς. Αποτέλεσμα η σημερινή διαμαρτυρία. "Τα θέλουμε όλα" σημαίνει ότι θέλουν κάτι άλλο που κανείς δεν τους προσφέρει.